

Hádej, hádej hadači..

Hádanky rozvíjí: logické a kombinační myšlení, pozornost, postřeh, vnímání, paměť, představivost

HÁDANKY - ZVÍŘÁTKA

Jede, jede panáček, má placatý zobáček, kde voděnka crčí, tam nosejček strčí?
/kachna/

Znám jednoho ptáčka, dobrého zpěváčka. Černý nosí fráček, žlutý má zobáček.
/kos/

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne?
/šnek, hlemýžď/

Její hlava? Ta je němá! Pak břicho, ocas... víc už nemá. Však kam by taky chodila, vždyť na poušti by nežila...
/ryba/

Chodí v koruně, král není, nosí ostruhy, rytíř není. Má šavli, husar není, k ránu budívá, ponocný není. Kdo je to?
/kohout/

Heboučké je jako z vaty, kožíšek má mourovatý. Co je to?
/kotě/

Kolik udělá vrabec kroků za sto roků?
/ani jeden, protože skáče/

Má to oči jako kočka, má to ocas jako kočka, mňouká to jako kočka, a není to kočka?
/kocour/

Ve zdi díra, mlsám sýra, to jsem celá já. Mám dvě očka, pozor kočka, ouška šedivá.
/myška/

Maličké zvířátko je tahle čiperka, větvíčku přeskočí, i když je nevelká.
/veverka/

Ptal se chlapec sluníčka: Mohou chodit jablíčka? Slunce na zem posvítilo, velice se podivilo. Opravdu tam jablíčka vozí jehel kulička. Dupe, funí, naříká, je to tíha veliká.
/ježek/

Put'a, put'a, put' přeji dobrou chuť. Zrnka zobu zoby zob, panímámo ještě hod'. Běží kolem sestřička, žluťounká je celičká. Naše máma slepice sezobala nejvíce.
/kuře/

Pomaličku si to leze domeček si s sebou veze. Bez toho svého obydlí není ani na chvíli.
/hlemýžď/

Dlouhé nohy, dlouhé uši to už asi každý tuší, že se pěkně rozveselí, když uvidí hlávku zelí
/zajíc/

Skáče jako mistr skoku na moři i kolem doků. A u toho se chechtá, když rybky ploutví lechtá...
/delfin/

Létá, bzučí, pokoj nedá, na jídlo si často sedá.
/moucha/

I když mluvit nedovede, mazlí se a tiše přede. Běhá ve tmě, chodí tiše vždyť má tlapky jako z plyše.
/kočka/

Má zelený i hnědý šat do rybníku skáče rád. Strachy se však třese, když čáp se kolem nese.
/žabák/

Běží lesem, hupky, dupky, zásobí se před zimou, žádnou šišku, ani houbu její oči neminou.
/veverka/

Když jde – dupe, funí. Když se lekne - klubko trní.
/ježek/

Obrovský je. No to teda! Nadzvednout se vůbec nedá. Nos má jako hadici - dlouhou, šedou, troubící.
/slon/

Když jde vpřed, tak kráčí vzad. Klepeta má jako krab. Bydlí u nás v rybníku. Nechtej ho Jeníku.
/rak/

HÁDANKY - VĚCI A PŘEDMĚTY

Táta dlouhý, máma krátká, děti jako pimprlátka?
/hrábě/

Brzy ráno, když je rosa, seká louku. Je to...
/kosa/

Létá vzduchem, motýl to není, koulí sudy, Honzík to není. Skáče, hopsá, vidíš ho, vidíš?
Nestůj, koukej, honem ho chyt'.
/míč/

Nelétá vysoko, nad hlavou létá tu, zpátky ho namotej, než vletí do drátů.
/drak/

Proběhneme kaluží, nohy máme v suchu, tyhle botky vydrží, v dešti volám juchů!
/holínky/

Každé ráno vesele tahá spáče z postele. Za tu službu nevděčníci hned ho klepnou po palici.
Co je to?
/budík/

HÁDANKY - ROČNÍ OBDOBÍ - POČASÍ

Sfoukne listí ze stromu, sundá čepku z hlavy, foukne vůni do domu, létání ho baví.
/vítr/

Bílá paní z konvičky polila svět celičký. Vidím na krok, dál už nic, svět se ztrácí čím dál víc!
/mlha/

Bílá jako mléko je, tichem všechno přikryje. Auto, domy, stromy, lidi nikdo neuvidí.
/mlha/

Slunce v dešti kreslí most malým dětem pro radost.
/duha/

Kdo bez štětce a bez barev obarví nám pestře les?
/podzim/

Nemá ruce, nemá nohy a přeci vrata otevírá.
/vítr/

Běhá to okolo chalupy, dělá to cupity dupity?
/dešťové kapky/

Ze střechy se na svět dívá, nezamává, nezakývá. Roste shora dolů k zemi, nehýbá se a je němý. Sotva slunce zazáří, už má slzy na tváři.
/rampouch/

Do šatu mě nabíráš, pak přede mnou zavíráš, v teple pro mne slzí oči, vše se za mnou venku točí, беру z hlavy klobouky, nepouštěj mne do mouky. Kdo jsem?
/vítr/

Ve dne malá jako myš, v noci všechno přerostu, když mě vidíš, nevidíš.
/tma/

V zimě dokonce i zebe. V létě je ho plné nebe. Na obzoru beránky zrána jako za večera proměňuje v červánky. Co je to?
/sluníčko/

HÁDANKY - PLODY- ROSTLINY

Má to klobouček, jednu nožičku, pěkně si sedí v mechu, v lesíčku?
/houba/

Je jich plná ošatka, sladká jsou jak med.
/jablíčka/

Co se nečeše hřebenem, ale rukou?
/ovoce/

Na vysokém stonku z luk obláček si nesl kluk. Foukl trochu, foukl víc - a z obláčku není nic.
/pampeliška/

Mám pěknou hlavičku a jednu nožičku. Hovím si v mechu v lesíčku.
/hřib, houba/

Posečená znovu roste a tak pořád, třeba po sté. Stoupneš na ni, přece stává. Má ji ráda kráva. A též srnka, zajíci, koza, kůň a králíci.
/tráva/

Truhláři mě nejlíp znají, pěkné dřevo ze mne mají.
/strom/

Hledme na ni, parádnici: puntíky má na čepici. Bílý závoj, nožka laní, pozor na tu krásnou paní!
/muchomůrka/

Znáte tlustou holčičku? Nosí žlutou sukničku. Když jsme ji svlékali, všichni jsme plakali.
/cibule/